

Іудеи-тъ сѣ оставили закона си, принуждавалъ гы да ѣдѣтъ приносимо-то въ жертвѣ на идолы-тъ свинско месо—хранѣ, която е възбранена на Іудеи-тъ отъ закона Моисеовъ.

Елеазаръ, единъ отъ найучены-тъ Іудеи, былъ почтенъ старецъ, вече покрытъ со сѣдины и твърдѣ благообразенъ. Него принуждавали на силѣ да ѣде свинско месо, което было принесено въ жертвѣ на идолы-тъ; но той не щѣлъ да го прииме и прѣдпочелъ подобръ да умре со славѣ, нежели да живѣе животъ безславенъ. Нѣкои отъ слабодушны-тъ пріатели Елеазаровы му говорили: „нынѣ ще ти принесемъ отъ идоложертвенно-то месо, а ты само ся прѣтвори, че ѣдешъ отъ него въ угожденіе за царя; съ това ще спасишь живота си.“ — „Нѣ!“ отговорилъ Елеазаръ: „азъ не желамъ съ толкосъ гнусно лицемѣрие да испуны нѣколко дни отъ живота, които ми остоятъ още на тоя свѣтъ; това е неприлично на старость-тъ ми. Такова лицемѣрие ще въведе въ соблазнъ млади-тъ чловѣцы, кога ся научатъ, че девяностилѣтній Елеазаръ прѣминалъ откавъ идолопоклонницы-тъ; това бы посрамило старость-тъ ми. И каква полза отъ това за мене самаго? Ако избѣгнѣхъ отъ мѣкы-тъ на чловѣцы-тъ, то нѣма да избѣгнѣхъ отъ рѣцѣ-тъ на Всевышняго, бѣдѣ ли живѣ или мѣртвѣвъ. Азъ щѣхъ идѣ мужественно на смѣрътъ; щѣхъ постѣпнѣхъ както е прилично на сѣдины-тъ ми и щѣхъ подамъ себе си примѣръ на млади-тъ: какъ трѣбва да умира чловѣкъ охотно и доблестно за святой законъ Божій.

Като казалъ това, праведный старецъ отишѣлъ мужественно на мѣченіе. Оныя, които го провождали, прѣстанѣли да го сожалѣвать; тѣ полагали, че само една гордость го побуждала да говори по тоя начинъ. Гудили го на мѣкѣ и мѣчили до смѣрътъ. Прѣдъ смѣртныя си часъ Елеазаръ казалъ: Всевѣдущему Богу е извѣстно, че азъ, като можехъ да ся избавѣхъ отъ смѣрътъ-тъ, търпѣхъ люты мѣкы на тѣло-то си, но душевно ся радвамъ, че всичко това търпѣхъ за Него!“